2020 m. gruodžio 18 d., penktadienis

P9_TA(2020)0384

Blogėjanti žmogaus teisių padėtis Egipte, ypač judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ aktyvistų atvejis

2020 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl blogėjančios žmogaus teisių padėties Egipte, ypač judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ aktyvistų atvejo (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl Egipto, ypač į 2019 m. spalio 24 d. rezoliuciją ([1]),

— atsižvelgdamas į 2013 m. rugpjūčio mėn. ir 2014 m. vasario mėn. ES Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Egipto,

— atsižvelgdamas į Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) atstovo spaudai užsienio reikalų ir saugumo politikos srityje pareiškimus dėl Egipto, ypač į 2020 m. lapkričio 21 d. pareiškimą dėl neseniai įvykdytų žmogaus teisių aktyvistų suėmimų,

— atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro atstovo spaudai 2020 m. lapkričio 20 d. pareiškimą dėl Egipto,

— atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 27 d. JT ekspertų raginimą paleisti Egipto žmogaus teisių gynėjus, kurie buvo įkalinti po susitikimo su diplomatais, ir į 2020 m. gruodžio 7 d. ekspertų pareiškimą dėl sprendimo už užstatą paleisti tris judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ vadovaujančiuosius narius,

— atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių tarybos atliktą Egipto 2019–2020 m. visuotinį periodinį vertinimą,

— atsižvelgdamas į JT Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro (UNODC), Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO), JT bendros kovos su ŽIV/AIDS programos (UNAIDS) ir JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro (OHCHR) 2020 m. gegužės 13 d. bendrą pareiškimą dėl COVID-19 kalėjimuose ir kitose uždarose įstaigose,

— atsižvelgdamas į 2001 m. ES ir Egipto asociacijos susitarimą, įsigaliojusį 2004 m. ir sustiprintą priėmus 2007 m. ES ir Egipto veiksmų planą; atsižvelgdamas į ES ir Egipto partnerystės 2017–2020 m. prioritetus, priimtus 2017 m. liepos 25 d., bendrą pareiškimą, paskelbtą po 2017 m. ES ir Egipto asociacijos tarybos susitikimo, taip pat bendrą pareiškimą, paskelbtą po 2019 m. birželio 23–24 d. vykusio 6-ojo ES ir Egipto politinių klausimų, žmogaus teisių ir demokratijos pakomitečio posėdžio,

— atsižvelgdamas į ES gaires dėl mirties bausmės, kovos su kankinimu, saviraiškos laisvės ir žmogaus teisių gynėjų,

— atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, Vaiko teisių konvenciją ir Arabų žmogaus teisių chartiją – visus šiuos dokumentus Egiptas yra ratifikavęs,

— atsižvelgdamas į Egipto Konstituciją, visų pirma jos 52 straipsnį dėl visų formų ir rūšių kankinimo uždraudimo, 73 straipsnį dėl susirinkimų laisvės ir 93 straipsnį dėl privalomojo tarptautinės žmogaus teisių teisės pobūdžio,

— atsižvelgdamas į 1981 m. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją, kurią Egiptas ratifikavo 1984 m. kovo 20 d.,

— atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

([1]) Priimti tekstai, P9_TA(2019)0043.

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 144 straipsnio 5 dalį ir 132 straipsnio 4 dalį,

A. kadangi žmogaus teisių padėtis Egipte toliau blogėja, nes valdžios institucijos imasi intensyvesnių represijų, nukreiptų prieš pilietinę visuomenę, žmogaus teisių gynėjus, sveikatos priežiūros darbuotojus, žurnalistus, opozicijos narius, akademinės bendruomenės atstovus ir teisininkus, ir toliau žiauriai ir sistemingai slopina bet kokia forma reiškiamą nepritarimą, taip pažeisdamos pagrindines laisves, visų pirma žodžio laisvę tiek internete, tiek realiame gyvenime, taip pat asociacijų ir susirinkimų laisvę, politinį pliuralizmą, teisę dalyvauti viešuosiuose reikaluose ir teisinės valstybės principus;

B. kadangi po 2020 m. lapkričio 3 d. įvykusio susitikimo su 13 užsienio ambasadorių ir diplomatų trys judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ – vienos iš paskutinių nepriklausomų žmogaus teisių organizacijų Egipte – aktyvistai Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah ir Mohammad Basheer 2020 m. lapkričio 15–19 d. buvo suimti saugumo pajėgų ir apkaltinti nusikaltimais, susijusiais su terorizmu ir grėsme nacionaliniam saugumui;

C. kadangi po to, kai nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis buvo pateikti pareiškimai, kuriuose išreiškiamas susirūpinimas, įskaitant Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro, Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Europos Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai atstovo spaudai ir valstybių narių pareiškimus, 2020 m. gruodžio 3 d. buvo nuspręsta paleisti minėtuosius aktyvistus už užstatą, tačiau kaltinimai jiems nebuvo panaikinti; kadangi, nepaisant to, kad 2020 m. gruodžio 6 d. jie buvo paleisti, Egipto teismas, nagrinėjantis su terorizmu susijusias bylas, patvirtino prokuroro sprendimą įšaldyti jų turtą, kol bus atlikti tyrimai;

D. kadangi susidorojimas su judėjimu „Egipto asmens teisių iniciatyva“ prasidėjo 2016 m., kai buvusio šio judėjimo direktoriaus ir steigėjo Hossamo Bahgato banko sąskaitos buvo įšaldytos ir jam uždrausta išvykti iš šalies; kadangi judėjimas „Egipto asmens teisių iniciatyva“ teikia itin vertingas paslaugas, skatindamas asmenines, politines, pilietines, ekonomines ir socialines teises ir laisves šalyje;

E. kadangi judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ tyrėjas lyčių teisių klausimais Patrick George Zaki, vykdantis pouniversitetines studijas pagal programą „Erasmus“ Italijos Bolonijos universitete, 2020 m. vasario 7 d. buvo savavališkai suimtas Kairo tarptautiniame oro uoste; kadangi, pasak Patricko George'o Zaki advokato, prieš perkeliant Patricką George'ą Zaki į Mansūrą, jis buvo 17 valandų apklausiamas Egipto nacionalinės saugumo agentūroje, mušamas ir kankinamas elektros smūgiais; kadangi Patrick George Zaki, greta kitų kaltinimų, buvo apkaltintas ardomosios propagandos skleidimu bei protestų ir terorizmo kurstymu; kadangi dėl sveikatos būklės jam kyla ypatinga rizika Toros kalėjime užsikrėsti COVID-19, o Patricko George'o Zaki kardomojo kalinimo laikotarpis pastaruosius 10 mėnesių buvo nuolat pratęsiamas; kadangi programa „Erasmus“ laikoma viena sėkmingiausių ES pagrindinių vertybių propagavimo iniciatyvų; kadangi Patricko George'o Zaki sulaikymas, jam dalyvaujant studijų stipendijų programoje Europoje, kelia grėsmę šioms vertybėms ir ES turi padaryti viską, ką gali, kad šis atvejis būtų išspręstas;

F. kadangi, atsižvelgiant į skiriamą ribotą erdvę žurnalistams, pastaraisiais metais žiniasklaidos laisvė Egipte mažėjo; kadangi žurnalistai ir jų šeimos nariai vis dažniau persekiojami ir susiduria su sulaikymais, grasinimais ir bauginimais; kadangi Egipto valdžios institucijos ir toliau blokuoja vietos ir tarptautinių naujienų organizacijų ir žmogaus teisių organizacijų interneto svetaines;

G. kadangi dešimtys tūkstančių žmogaus teisių gynėjų, įskaitant moterų teisių aktyvistus, LGBTI aktyvistus, teisininkus, žurnalistus, aktyvistus, taikius disidentus ir opozicijos narius, tebėra įkalinti gyvybei pavojingomis sąlygomis; kadangi priverstiniai žmogaus teisių gynėjų dingimai tampa sisteminga Egipto valdžios institucijų praktika; kadangi kardomasis kalinimas ir atsargumo priemonės taikomos siekiant užkirsti kelią aktyvistams ir jų advokatams vykdyti teisėtą darbą žmogaus teisių srityje arba taikiai naudotis savo pagrindinėmis laisvėmis Egipte;

H. kadangi Egipto pilietinės visuomenės aktyvistai, žmogaus teisių gynėjai, žurnalistai ir akademinės bendruomenės atstovai turėtų turėti galimybę vykdyti savo teisėtą veiklą be jokių kliūčių ar baimės, kad jiems ar jų giminaičiams bus taikomos represijos; kadangi jų darbas, paskyros socialiniuose tinkluose ir asmeniniai prietaisai yra neteisėtai stebimi skaitmeniniu būdu;

I. kadangi daugelis žmogaus teisių organizacijų kritikuoja kovos su terorizmu teisės aktus, priimtus vadovaujant prezidentui A. F. al-Sisi, nes jais valdžios institucijoms suteikiama pavojingai didelė aiškinimo laisvė ir jie netinkamai naudojami siekiant nutildyti žmogaus teisių gynėjus, jų advokatus, aktyvistus ir opozicijos narius; kadangi įtariamiesiems terorizmo bylose dažnai neužtikrinamas teisingas bylos nagrinėjimas, nes jie tiesiogiai perduodami karo teismams; kadangi, remiantis organizacijos „Human Rights Watch“ duomenimis, nuo 2013 m. karinio perversmo Egipto valdžios institucijos į teroristų sąrašus įtraukė apie 3 000 žmonių, 3 000 asmenų nuteisė mirties bausme ir 60 000 žmonių sulaikė;

2020 m. gruodžio 18 d., penktadienis

J. kadangi, pilietinės visuomenės organizacijų teigimu, 2020 m. Egipte mirties bausmė buvo įvykdyta mažiausiai 110 asmenų, o 66 iš šių mirties bausmių įvykdytos po 2020 m. spalio 3 d. – tai reiškia, kad per pastaruosius du mėnesius mirties bausmė įvykdyta didesniam skaičiui žmonių nei per visus 2019 m.; kadangi mažiausiai 39 asmenims grėsmingai artėja mirties bausmės įvykdymas; kadangi pranešama, kad šie nuosprendžiai vykdomi po itin neteisingų teismo procesų, grindžiamų prievarta išgautais tariamais prisipažinimais ir kitais sunkiais žmogaus teisių pažeidimais, įskaitant kankinimus ir priverstinius dingimus, neatliekant jokio rimto šių veikų tyrimo ir neužtikrinant tinkamo proceso aukų teisėms apsaugoti, kaip, pvz., krikščionių koptų vienuolio Isaiaho al-Maqari atveju; kadangi vaikai ir toliau nuteisiami mirties bausme; kadangi Egipto Vaiko teisių įstatymo 122 straipsnis ir toliau kelia didelį susirūpinimą, nes pagal jį leidžiama vaikus tam tikromis aplinkybėmis teisti vykdant masinius teismo procesus suaugusių teismuose ir nuo 2011 m. mirties bausmė buvo skirta mažiausiai 17 nepilnamečių;

K. kadangi nuo 2017 m. balandžio 10 d. Egipte tebesitęsia nepaprastoji padėtis; kadangi masiniai teismo procesai toliau vykdomi nepaisant plačiu mastu išreikšto tarptautinio pasmerkimo, nes jie tiesiog neatitinka pagrindinių tarptautinės teisės reikalavimų, susijusių su tinkamu procesu ir teisėmis į teisingą bylos nagrinėjimą; kadangi karo teismuose teisiama daugiau civilių nei bet kada anksčiau;

L. kadangi prieš moteris nukreiptas seksualinis smurtas ir priekabiavimas pastaraisiais dešimtmečiais kerojo Egipto visuomenėje, nes išgyvenusioms aukoms dažnai suverčiama kaltė, o valdžios institucijos nedaug nuveikė siekdamos patraukti baudžiamojon atsakomybėn įtariamus asmenis arba panaikinti diskriminacines normas, kuriomis grindžiamas toks smurtas; kadangi piktnaudžiavimo praktika, pvz., nekaltybės tikrinimas, vis dar plačiai paplitusi, ją remia taip pat ir Egipto valdžios institucijos; kadangi įstatymas dėl smurto prieš moteris, kuris Egipto parlamente yra įstrigęs nuo 2017 m., dar turi būti ratifikuotas; kadangi esama kovos su moterų lyties organų žalojimu politika ir įstatymai nėra tinkamai įgyvendinami ir ši praktika tęsiama; kadangi moterų teisių gynėjos ir feminizmo aktyvistės toliau susiduria su represijomis;

M. kadangi po ketverius metus trukusio teisminio tyrimo 2020 m. gruodžio 10 d. Italijos prokurorai Romoje paskelbė turintys neabejotinų įrodymų, kad keturi Egipto valstybės saugumo pareigūnai dalyvavo vykdant Italijos mokslinių tyrimų asistento Giulio Regeni pagrobimą atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis, jį sunkiai sužalojant ir nužudant; kadangi Egipto teisių ir laisvių komisijos teisininkai ir toliau teikia paramą Giulio Regeni nužudymą tiriančiai Italijos teisininkų grupei, kaip šios grupės teisiniai atstovai Egipte; kadangi Egipto valdžios institucijos nuolat trukdė siekti pažangos tiriant Giulio Regeni pagrobimą, kankinimą ir žudymą ir 2013 m. Kaire sulaikyto prancūzo mokytojo Erico Lango mirtį bei atskleidžiant tiesą apie šiuos įvykius, tokiu būdu užkirsdamos kelią galimybei patraukti atsakingus asmenis atsakomybėn;

N. kadangi ES yra svarbiausia Egipto ekonominė partnerė ir jo pagrindinis užsienio investicijų šaltinis; kadangi 2017 m. birželio mėn. ES ir Egiptas patvirtino partnerystės prioritetus, kuriais siekiama stiprinti bendradarbiavimą įvairiose srityse, be kita ko, saugumo, kovos su terorizmu ir teismų reformos srityse;

1. dar kartą kuo griežčiausiai smerkia valstybės institucijų ir saugumo pajėgų Egipte toliau vykdomas vis intensyvesnes represijas, nukreiptas prieš žmogaus teisių gynėjus, teisininkus, protestuotojus, žurnalistus, tinklaraštininkus, profesinių sąjungų narius, studentus, vaikus, moterų teisių ir lyčių lygybės aktyvistus, lesbietes, gėjus, biseksualius, translyčius ir interseksualius (LGBTI) asmenis, politinius oponentus, įskaitant jų šeimos narius, pilietinės visuomenės organizacijas ir mažumas; su šiomis represijomis jie susiduria vien tik dėl to, kad naudojasi savo pagrindinėmis teisėmis arba išreiškia nepritarimą; ragina atlikti nepriklausomą ir skaidrų visų žmogaus teisių pažeidimų ir už jų vykdymą atsakingų asmenų veiksmų tyrimą; pabrėžia stiprios ir gerai veikiančios pilietinės visuomenės svarbą;

2. yra pasipiktinęs dėl neseniai įvykdytų judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ aktyvistų vadovų Gassero Abdelio Razeko, Karimo Ennaraho ir Mohammado Basheero suėmimais, dėl to, kad jie teisėtai susitiko su Europos diplomatais Kaire; palankiai vertina, kad jie laikinai paleisti, tačiau primygtinai ragina valdžios institucijas panaikinti visus jiems pateiktus kaltinimus, nutraukti visų formų priekabiavimą prie jų ir judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ steigėjo bei laikinai pareigas einančio direktoriaus Hossamo Bahgato ir šių asmenų bauginimus, taip pat atšaukti visas judėjimui „Egipto asmens teisių iniciatyva“ taikomas ribojamąsias priemones, be kita ko draudimą keliauti ir turto įšaldymą; ragina Egipto vyriausybę užtikrinti, kad jų byla būtų nagrinėjama skaidriai, sąžiningai ir greitai;

3. apgailestauja, kad sprendimas paleisti juos į laisvę netaikomas kitiems sulaikytiems judėjimo „Egipto asmens teisių iniciatyva“ dalyviams, visų pirma Patrickui George'ui Zaki – nutartis jį sulaikyti 2020 m. gruodžio 6 d. pratęsta dar 45 dienoms; ragina nedelsiant ir besąlygiškai paleisti Patricką George'ą Zaki ir panaikinti visus jam pareikštus kaltinimus; mano, kad būtina tvirta, greita ir koordinuota ES diplomatinė reakcija į jo suėmimą ir užsitęsusį sulaikymą;

4. pakartoja reikalavimą nedelsiant ir besąlygiškai paleisti asmenis, nepagrįstai sulaikytus ir nuteistus už teisėtą ir taikų žmogaus teisių darbą, visų pirma Mohamedą Ibrahimą Mohamedą Ramadaną, Abdelrahmaną Tareką, Ezzatą Ghoneimą, Haythamą Mohamadeeną, Alaa Abdel Fattah, Ibrahimą Metwally Hegazy, Mahienourą El-Massry, Mohamedą El-Baqerą, Hoda Abdelmoniemą, Ahmedą Amashą, Islamą El-Kalhy, Abdelį Moneimą Aboulą Fotouhą, Esraą Abdelą Fattahą, Ramy Kamelį, Ibrahimą Ezzą El-Diną, Zyadą el-Elaimy, Hassaną Barbary, Ramy Shaathą, Sanaa Seifą, Solafą Magdy, Hossamą al-Sayyad, Mahmoudą Husseiną ir Kamalą El-Balshy;

5. pabrėžia, kad tebevykdomi organizacijų, ginančių žmogaus teises, areštai ir sulaikymai, taip pat vis labiau suvaržoma saviraiškos laisvė ir internete, ir realiame gyvenime, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvė Egipte, yra platesnio pobūdžio bauginimo dalis, ir ragina nebevykdyti visų šių veiksmų; apgailestauja dėl to, kad Egiptas toliau taiko kovos su terorizmu teisės aktus, nepagrįstai įtraukė gynėjus į Egipto teroristų sąrašus ir taiko kardomąjį kalinimą, siekdamas pulti ir kriminalizuoti žmogaus teisių gynėjų darbą, o tai nesuderinama su teisinės valstybės principu ir Egipto įsipareigojimais pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę; primygtinai ragina Egipto valdžios institucijas pakeisti arba panaikinti visus teisės aktus, kuriais piktnaudžiaujama, visų pirma 2019 m. nevyriausybinių organizacijų (NVO) įstatymą ir kovos su terorizmu įstatymą; dar kartą ragina Egipto valdžios institucijas užbaigti bylą 173/2011 (vadinamoji Užsienio finansavimo bylą) ir panaikinti visus draudimus keliauti ir turto įšaldymą, taikomą bent 31 žmogaus teisių gynėjui ir žmogaus teisių NVO darbuotojui;

6. ragina Egipto valdžios institucijas užtikrinti, kad su visais sulaikytais asmenimis būtų elgiamasi laikantis sąlygų, nustatytų JT Generalinės Asamblėjos 1988 m. gruodžio 9 d. Rezoliucijoje 43/173 „Visų asmenų apsaugos bet kokia forma sulaikytų ar įkalintų asmenų apsaugos principų sąvadas“, kad, kol jie bus paleisti, jiems būtų suteikta galimybė nevaržomai bendrauti su savo šeimomis ir pasirinktais advokatais ir gauti tinkamą medicininę priežiūrą, taip pat kad būtų atliekami patikimi visų įtarimų netinkamu elgesiu ar kankinimu tyrimai;

7. reiškia didelį susirūpinimą dėl perpildytose sulaikymo vietose visiškai netinkamomis sąlygomis COVID-19 pandemijos metu laikomų sulaikytų asmenų ir kalinių likimo ir ragina valdžios institucijas nedelsiant sumažinti asmenų skaičių sulaikymo vietose; ragina valdžios institucijas suteikti galimybę nepriklausomos organizacijos nevaržomoms patekti į Toros aukščiausio saugumo lygio kalėjimą, kad jos galėtų stebėti kalinimo sąlygas; smerkia nepagrįstus medicinos darbuotojų ir žurnalistų suėmimus, persekiojimą ir represijas už tai, kad jie kalbėjo apie COVID-19 padėtį arba Egipto valstybės atsaką 2020 m.; ragina Egipto valdžios institucijas atsisakyti šios praktikos ir paleisti visus nepagrįstai suimtus medicinos darbuotojus;

8. apgailestauja, kad Egipte daugėja egzekucijų, ir nepritaria mirties bausmės taikymui; ragina Egipto valdžios institucijas paskelbti mirties bausmės moratoriumą siekiant ją panaikinti ir imtis visų veiksmų siekiant užtikrinti, kad būtų griežtai laikomasi tinkamo proceso garantijų ir visų galimų teisingo bylos nagrinėjimo užtikrinimo priemonių; ragina Egiptą nedelsiant paleisti visus nepilnamečius, kuriems skirtos mirties bausmės, ir pakeisti Vaiko įstatymo 122 straipsnį;

9. ragina Egipto valdžios institucijas priimti išsamų įstatymą dėl smurto prieš moteris ir nacionalinę patvirtintų kovos su seksualiniu smurtu įstatymų įgyvendinimo strategiją; primygtinai ragina valdžios institucijas naudotis turimomis JT gairėmis, pvz., JT teisės aktų dėl smurto prieš moteris vadovu, siekiant nustatyti kovos su smurtu prieš moteris komponentus, įskaitant nukentėjusių asmenų ir liudininkų apsaugą pasitelkiant apmokytus pareigūnus ir paslaugų teikėjus; ragina Egipto valdžios institucijas nutraukti bet kokį moterų persekiojimą dėl vadinamųjų moralės pažeidimų, kaip taip daroma moterų žmogaus teisių gynėjos Amalos Fathy atveju; ragina valdžios institucijas nedelsiant nutraukti suėmimą ir baudžiamąjį persekiojimą LGBTI bendruomenės narių ar kitų asmenų atvejais, vien dėl jų tikros ar numanomos seksualinės orientacijos, pvz., Seifo Bedouro atvejis;

10. apgailestauja dėl Egipto valdžios institucijų bandymo klaidinti ir trukdyti pažangai tiriant Italijos mokslininko Giulio Regeni pagrobimą, kankinimą ir nužudymą 2016 m.; apgailestauja dėl to, kad Egipto valdžios institucijos nuolat atsisako Italijos valdžios institucijoms pateikti visus reikiamus dokumentus ir informaciją norint greitai, skaidriai ir nešališkai ištirti G. Regeni nužudymą, atsižvelgiant į Egipto tarptautinius įsipareigojimus; prašo ES ir valstybių narių primygtinai raginti Egipto valdžios institucijas visapusiškai bendradarbiauti su Italijos teisminėmis institucijomis ir nustoti atsisakinėti perduoti Italijos prokurorų Romoje nurodytų keturių įtariamųjų gyvenamųjų vietų adresus, kaip to reikalaujama pagal Italijos teisę norint jiems pateikti oficialius kaltinimus siekiant teisingo bylos nagrinėjimą Italijoje; įspėja Egipto valdžios institucijas nesiimti atsakomųjų veiksmų prieš liudytojus arba Egipto teisių ir laisvių komisiją ir jos teisininkus;

2020 m. gruodžio 18 d., penktadienis

11. reiškia tvirtą politinę ir žmogišką paramą Giulio Regeni šeimai už nuolatinę ir orią tiesos paiešką; primena, kad tiesos apie ES piliečio pagrobimą, kankinimą ir nužudymą paieškos nėra vien šeimos reikalas, jos yra būtina nacionalinių ir ES institucijų pareiga, reikalaujant imtis visų būtinų diplomatinių veiksmų;

12. pažymi, kad Egiptas yra svarbi Europos Sąjungos ir jos valstybių narių partnerė įvairiose srityse, įskaitant prekybą, saugumą, kovą su tarptautiniu terorizmu ir žmonių tarpusavio ryšius; remia Egipto žmonių siekius sukurti laisvą, stabilią, klestinčią, įtraukią ir demokratinę valstybę, kuri gerbtų savo nacionalinius ir tarptautinius teisės aktus žmogaus teisių apsaugos ir pažangos srityje;

13. primena Egipto valdžios institucijoms, kad pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms yra esminis ES ir Egipto santykių elementas ir kad erdvės pilietinei visuomenei suteikimas yra bendras įsipareigojimas, įtvirtintas ES ir Egipto partnerystės prioritetuose, kaip nustatyta Egipto Konstitucijoje; pabrėžia, kad nei vienas žmogaus teisių gynėjas neturėtų susidurti su finansiniais apribojimais, traukimu baudžiamojon atsakomybėn, kelionių draudimais ar užstato sąlygomis arba būti įkalintas už teisėtą darbą žmogaus teisių srityje; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį užsienio reikalams ir saugumo politikai viešai pareikšti susirūpinimą dėl žmogaus teisių padėties Egipte ir visuose aukšto lygio susitikimuose su Egipto valdžios institucijomis;

14. ragina ES delegacijos ir valstybių narių atstovus Kaire dalyvauti Egipto ir užsienio žurnalistų, tinklaraštininkų, profesinių sąjungų atstovų, žmogaus teisių gynėjų ir pilietinės visuomenės aktyvistų teismuose, vykstančiuose šalyje, ir lankyti juos kalinimo įstaigose;

15. pakartoja savo raginimą Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojui ir valstybėms narėms vieningai ir ryžtingai, taip pat koordinuojant veiksmus su kitais panašiais mąstančiais partneriais, reaguoti į susidorojimą ir žmogaus teisių pažeidimus Egipte ir naudoti visas turimas priemones, kad būtų užtikrinta konkreti pažanga Egipto žmogaus teisių srityje; visų pirma ragina ES ir jos valstybes nares imtis vadovaujamo vaidmens būsimoje JT Žmogaus teisių tarybos sesijoje, kad būtų sukurtas ilgai lauktas sunkių žmogaus teisių pažeidimų Egipte stebėsenos ir pranešimo apie juos mechanizmas; palankiai vertina tai, kad Taryba patvirtino visuotinį sankcijų žmogaus teisių srityje režimą, vadinamąjį ES S. Magnitskio aktą, ir pakartoja savo raginimą Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojui ir valstybėms narėms apsvarstyti galimybę taikyti tikslines ribojamąsias priemones aukšto rango Egipto pareigūnams, atsakingiems už sunkiausius pažeidimus šalyje;

16. pakartoja savo raginimą nuosekliai ir išsamiai peržiūrėti ES santykius su Egiptu; mano, kad dėl žmogaus teisių padėties Egipte reikia iš esmės persvarstyti Komisijos paramos biudžetui operacijas ir būtina apriboti ES pagalbą, visų pirma, siekiant remti demokratinius veikėjus ir pilietinę visuomenę; ragina užtikrinti daugiau skaidrumo kalbant apie ES, Europos investicijų banko, Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko Egiptui teikiamą visų formų finansinę paramą ar mokymus; primena, kad ES ir jos valstybės narės neturi teikti apdovanojimų vadovams, atsakingiems už žmogaus teisių pažeidimus;

17. ragina ES, derantis dėl naujų partnerystės prioritetų, nustatyti aiškius kriterijus, kurie leistų tolesnį bendradarbiavimą su Egiptu laikyti santykių pagrindu, siekiant pažangos vykdant demokratinių institucijų reformas, teisinės valstybės ir žmogaus teisių srityse, ir įtraukiant žmogaus teisių klausimus į visas diskusijas su Egipto valdžios institucijomis; primygtinai ragina Komisiją ir EIVT kitame ES ir Egipto asociacijos tarybos posėdyje daugiausia dėmesio skirti būtinybei apčiuopiamai pagerinti žmogaus teisių padėtį, visų pirma išlaisvinti savavališkai sulaikytus žmogaus teisių gynėjus ir žurnalistus; pakartoja, kad bendradarbiavimas migracijos valdymo ar kovos su terorizmu srityse, be kita ko geopolitiniais aspektais, neturėtų būti daromas nuolatinio spaudimo laikytis žmogaus teisių ir atsakomybės už žmogaus teisių pažeidimus sąskaita;

18. pakartoja savo nesenus raginimus valstybėms narėms imtis tolesnių veiksmų atsižvelgiant į 2013 m. rugpjūčio 21 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas, kuriose skelbiamas bet kokios įrangos, kuri galėtų būti naudojama vidaus represijoms, eksporto licencijų sustabdymas pagal Tarybos bendrąją poziciją 2008/944/BUSP ([2]), ir smerkia tai, kad valstybės narės nuolat nesilaiko šių įsipareigojimų; todėl ragina valstybes nares sustabdyti visą ginklų, sekimo technologijų ir kitos saugumo įrangos eksportą į Egiptą, nes tai gali palengvinti išpuolius prieš žmogaus teisių gynėjus ir pilietinės visuomenės aktyvistus, be kita ko, socialinėje žiniasklaidoje, o taip pat vykdant bet kokias kitas represijas viduje; ragina ES visapusiškai kontroliuoti eksportą į Egiptą, kai jis susijęs su prekėmis, kurias galima panaudoti represijoms, kankinimui arba mirties bausmės vykdymui;

([2]) OL L 335, 2008 12 13, p. 99.

19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Egipto vyriausybei ir parlamentui bei Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijai.